

- 1. Ништовен е упис на промена на содружник поради пренос на удел, кога на уделот што се пренесува е извршена заплена од извршител и на имателот на уделот му е забрането да располага со истиот.**

Од образложението

Првостепениот суд утврдил дека со пресуда Пст.бр. 111/01 од 7.09. 2006 год, на Основниот суд во Штип е задолжено правното лице ИК, да плати на тужителот 33 А.Б. 1.459.249,00 денари на име главен долг со камата сметано од 16.12.2005 год, до исплатата и трошоци во постапката во износ од 79. 456,00 денари, во рок од 8 дена .Ова пресуда е потврдена со пресуда ССЖ.бр. 222/02 од 12.02.2007 год, на Апелациониот суд во Штип, која станала правосилна на 13.02.2007 год.

Врз основа на ова извршна пресуда, тужителот поднел барање до извршителот В.Ј. за присилна наплата на долгот од должникот ИК.

Извршителот В.Ј. ,врз основа на чл. 151 од Законот за извршување донела налог за извршување И.бр.317/07 од 26.03. 2007 год, со кој налог е извршена заплена на уделот на ИК, во износ од 153.000,00 денари ,непаричен влог, како единствен удел во основната главнина на тужениот ИК, и на должникот ИК е забрането да располага со заплениетиот удел и дека секако располагање со уделот спротивно на налогот сметано од приемот на налогот е ништовно.

Налогот за извршување И.бр. 333/03 од 26.03. 2007 год, од извршителот е доставен до централниот регистар на Р. Македонија во Штип, и до тужениот на 27.03. 2007 год. Првостепениот суд утврдил дека со решение на Централниот регистар на Р. Македонија од 14.12.2007 год, кај тужениот е извршена промена на имателот на уделот и дотогашниот содружник имател на удел ИК, е избришан и како основач и како единствен имател на уделот во износ од 153.000 денари е упишан М.В. од Штип.

Првостепениот суд понатаму утврдил дека промената на имателот на уделот е извршена врз основа на Одлука за измена на актот за основање од 20.09.2007 год, и како единствен содружник и имател на основната главнина на друштвото ИК, наместо ИК, е упишан МВ од Штип.

Уписот на промената на имателот на уделот е извршена согласно договорот за пренос на удели, заклучен помеѓу ИК, како преносител и сопственик на уделот во износ од 153.000 денари, што преставува целокупната основна главнина и МВ како примач на уделот, без надоместок и одлука за истапување и пристапување на содружник од 20.09. 2007 год, со која ИК, истапува а неговиот удел го пренесува на новиот содружник МВ од Штип, кој станува единствен содружник и сопственик на целата основна главнина на друштвото – сега тужениот.

На вака правилно и целосно утврдена фактичка состојба , првостепениот суд правилно го применил материјалното право кога ја донел побиваната пресуда.

Согласно чл.107 ст.1. од Законот за трговските друштва, со тужба може да се бара утврдување ништавност на упис – извршен врз основа

на лажна исправа, ако во исправата врз основа на која што е извршен уписот се наведени неистинити податоци, ако исправата е потврдена или издадена во незаконито спроведена постапка, ако незаконито е спроведено дејствие за кое што податоците се запишуваат во трговскиот регистар или ако постојат други со Закон предвидени причини.

Согласно чл. 269 ст.1. од ЗОО, секој доверител чие побарување е стасано за исплата и без оглед кога настанало, може да го побива правното дејствие на својот должник што е преземено на штета на доверителите.

Согласно ст.2. од истиот член, се смета дека правното дејствие е преземено на штета на доверителите ако поради неговото извршување должникот нема достатно средства за исполнување на доверителовото побарување.

Согласно чл.270 ст.1. од истиот Закон, товарното располагање може да се побива ако во времето на располагањето должникот знаел или можел да знае дека со преземеното располагање им нанесува штета на своите доверители и ако на третото лице со кое или во чија корист е преземено правното дејствие тоа му било познато или можело да му биде познато.

Во конкретниот случај иако со налогот за извршување И.бр.333/03 од 26.03. 2007 год, издаден од извршителот ВЈ кој е примен од централниот регистар на Р. Македонија и од тужениот, е извршена заплена на уделот што го имал должникот на тужителот кај тужениот и е забрането да располага со тој удел, и покрај тоа, должникот дозволил да се изврши промена на сопственикот на уделот кај тужениот.

Апелационен суд Штип Тсж.бр.74/09 од 09.04.2009 год.

- 2. Согласно чл.289 ст.2 од Законот за трговски друштва (Сл. весник на РМ.бр.28/96) за акционер се смета секое лице кое е запишано во книгата на акции. Ако тој упис не е избришан трговското друштво е должно да изврши пријава и да го заведе во главната книга на акции при Централниот депозитар на хартии од вредност лицето кое е запишано во книгата на акции. Доколку Трговското друштво не го стори тоа, судот ќе пружи заштита на запишаното лице и со пресуда ќе го задолжи Трговското друштво да го пријави и запише акционерот во Трговскиот регистар.**

. Од образложението

Првостепениот суд утврдил дека АД Ф од Делчево која е правен претходник на тужениот „ФК АД Делчево била опфатена со Законот за реструктурирање на дел од претпријатијата кои во своето работење искажуваат загуби. Согласно упатствата за спроведување на овој закон Банката за надворешна трговија Скопје пријавила побарување во износ од 1.940.400 ДМ. За пријавеното побарување е издадена потврда за

акции. На БНТ е издаден потврда за траен влог акции за реструктурирање, односно 19.404 обични акции со номинална вредност на една акција до 100 ДМ. Бидејќи побарувањето на БНТ било оспорено, таа против „Ф завела спор пред Основниот суд во Кочани и со решение Пс.бр.444/04 од 18.10.2000 година се утврдува дека тужбата е повлечена. Со решение на Основниот суд Скопје I Ст.бр.111/01 на БНТ е отворена стечајна постапка. На 29.09.1998 година е донесено решение за главна делба според кое износот од 1.998.750 ДМ во обични акции во АД„Ф. се отстапува на МБС со дисконт од 79,65% или во реален износ од 406.656 ДМ. За ова се издава и потврда за поседување на обични акции на тужителот од 22.11.1999 година во вредност од 12.575.520,00 денари.

Ваквата фактичка состојба утврдена од страна на првостепениот суд е со правилна примена на чл.8 од ЗПП, односно врз основа на совесна и грижлива оцена на секој доказ посебно и на сите докази заедно, како и врз основа на резултатите од целокупната постапка.

Неоснован е жалбениот навод за погрешна примена на материјалното право. Согласно чл.294 ст.1 т.3 од Законот за трговските друштва (Сл. весник на РМ бр.28/96), сопствени акции може да се стекнат и како последица на универзална сукцесија или спојување. Согласно чл.289 ст.2 од истиот закон „за акционер во друштвото се смета секое лице кое е запишано во книгата на акции“ и согласно ст.3 од истиот член „ако друштвото изрази сомневање дека некое лице е без основа запишано во книгата на акциите, може да го избрише од уписот само ако пред тоа го извести и му даде рок за приговор. Ако лицето во поставениот рок истакне приговор, бришењето се одлага до конечноста на одлуката“.

Имајќи ги во предвид погоре наведените одредби од Законот, како и содржината на потврдата бр.21 за поседување на обични акции издадена од правниот претходник на тужениот АД„Ф Делчево на 22.11.1999 година во која е наведено дека тужителот „МБ Скопје како имател на 4.067 обични акции со вредност во денари 12.575.552,00 денари, се легитимира како законски сопственик на овие обични акции, произлегува дека тужителот со судска одлука се стекнал со статусот сопственик. Имено, со решение за главна делба на Основниот суд Скопје I Скопје Ст.бр.111/01 од 29.09.1998 година односно со универзална сукцесија на стечајната маса на стечајниот должник Банка за надворешна трговија. Со извршениот упис во книгата на акции од 22.11.1999 година всушност тужителот станал акционер во АД Ф од Делчево. Бидејќи уписот во книгата на акции не е избришан и не е водена постапка за евентуално бришење, по наоѓање на овој суд правилно постапил првостепениот суд кога го уважил тужбеното барање на тужителот и одлучил како во изреката на обжалената пресуда.

Апелационен суд Штип ССЖ.бр.455/06 од 16.01.2007 год.
ВСС на РМ – Рев.бр.627/07 од 26.02.2009 год.

3. Содружниот однос на содружникот во ДОО како и функцијата управник на друштвото не можат да престанат ако не е исполнет некој од условите од чл.206 и чл.208 од ЗТД.

Од образложението:

Првостепениот суд го одбил тужбеното барање на тужителот со кое бара тужениот како содружник во истото трговско друштво да биде исклучен од ДОО, да му престане содружничкиот однос, а воедно и функцијата управител.

Првостепениот суд утврдил дека тужителот и тужениот како содружници се основачи на ДОО. Друштвото искористило кредит, а за кредитот во залог е ставен имот н друштвото, кој претходно како оснивачки влог е вложен од страна на тужениот. Поради невраќање на кредитот настанала реализација на хпотеката и заложениот имот преминал во сопственост на хипотекарниот доверител.

Поднесената жалба на тужителот, второстепениот суд ја одбил како неоснована. Во образложение на причините судот наведува дека првостепениот суд правилно постапил кога го одбил тужбеното барање на тужителот, бидејќи не е утврдено постоење на ниту еден услов потребен за исклучување на содружник од друштвото предвидени во чл.206 и 208 од ЗТД.

Апелационен суд Штип - ГЖ.бр.1858/08